

de laatste 25 jaar

In de laatste alinea uit het epistel mijn voorganger, Kees van Asselt staat: *“Daartegenover staat dat wij als sociëteitsleden gezamenlijk in het bezit zijn van een goed geoutilleerd tennispark, kegelhuis en sociëteitsruimte. Aan ons de taak, om dit kostbaar bezit in stand te houden.”* Dit was de belangrijkste taak in de laatste 25 jaren. Vandaar dat in deze bijdrage verder wordt ingegaan op de vele verbeteringen en verfraaiing van ons kostbaar bezit.

De gaskachels werden in 1986 vervangen door centrale verwarming. Deze vervanging werd al uitgevoerd, omdat in het volgende jaar een grote verbouwing van de soosruimte gepland stond. De uitgaven werden zodoende verspreid.

In 1987 werd het soosinterieur compleet veranderd. De kosten van dit project bedroeg fl 80.000. Het bestuur had de hulp ingeroepen van Heineken architect, de heer Arie de Haas. Deze creatieve man pakte de totale soosruimte aan. De Haas had een ruime blik in de toekomst. Zijn gemaakte indeling functioneert bijna 25 jaar later nog steeds optimaal. Wat was er veranderd:

toegang naar het tennispark, er kwam een schuifpui
toegang naar de kegelbanen verhuisde van achter de bar naar de hoek
een nieuwe bar met losse barkrukken
gordijnen, meubels, lampen, vloerbedekking, enz.
schilderwerk, elektra, waterleiding, afvoer, enz.

Kortom een grote verbouwing en verfraaiing. De inofficiële opening was 9 oktober 1987.

In het voorjaar van 1989 werd het plankier op de tennisbaan vervangen. Het bestuur was van mening, dat dit terras de omzet zou doen verhogen. Indien de leden op een verhoging over de hekwerken heen naar het tennisspel kunnen kijken, is dit prettig en zullen er meer toeschouwers langer blijven zitten en dus meer verteren.

Ook in 1989 werd de keuken verbouwd en uitgebreid. De lengte van de keuken nam 3 meter toe. De vloer werd vernieuwd. De elektra en afvoeren (ook vetafvoer) werden aangepast. De muren werden betegeld. De keuken apparatuur (grote afzuiger) en kasten werden vervangen. De kosten voor dit geheel bedroegen fl 45.000. Wederom een grote verbouwing en een praktische verfraaiing voor de grant.

Na de soosruimte en de keuken was in 1993 het kegelhuis aan de beurt. De architect De Haas van Heineken werd weer ingeschakeld. Wederom maakten wij gebruik van zijn creativiteit. Een systeemplafond met daarin TL verlichting werd geplaatst. De wanden werden bekleed met stof in vier verschillende kleuren. Nieuwe vloerbedekking werd gelegd en de diverse extra ballenkastjes werden aangeschaft. Kortom deze verfraaiing was echt de moeite waard en staat nog steeds anno 2008. De kosten hiervoor waren fl 55.000. De kegelopzetmachines en liftmotor werden voor een bedrag van fl 26.000 in 1996 vernieuwd.

In 1996 waren de twee kleinste vertrekken binnen de muren aan de orde. De toiletten en de entree werden gerenoveerd. Twee specialisten uit het bestuur, te weten de voorzitter en secretaris, hebben zich met volle overgave op deze renovatie gestort. In de notulen wordt deze renovatie genoemd onder agendapunt 'urinoir'. De kosten bedroegen fl 25.000.

De volgende grote klus werd in 1997 geklaard. Op voordracht van het tennisbestuur werden er ramen geplaatst. Hierdoor kunnen de tennissers vanuit de soos de wedstrijden op alle vier banen volgen.

Het huidige (2008) interieur en gordijnenwaren in 1999 aangeschaft. De schuifwand tussen 'kaartzaal en de kroeg' en lambrisering werd tijdens deze klus geplaatst. Totale kosten bedroegen fl 40.000. In de notulen staat een opmerking van een bestuurslid: het aan te schaffen interieur is eigenlijk te mooi voor sporters. Gelukkig heeft deze opmerking geen invloed gehad op de verfraaiing. De aangeschafte meubelen zijn 'horecaproef' en voldoen nog steeds.

Eind 1999 werd op initiatief van het bestuur Tivoli Tennis Club besloten om begin 2000 het kleedgebouw te vernieuwen. De kosten fl 30.000 werd door Tivoli betaald en jaarlijks worden deze door de tennisclub terugbetaald. De werkzaamheden waren: renoveren van de wanden, kleedkamers, doucheruimtes, het wegwerken van de geiser en schilderwerk. Hierdoor kan de tennisclub hun gasten en leden weer fatsoenlijk ontvangen.

In 2003 hadden de leden Rudie Brouwer en Mart de Boer vele werkzaamheden aangepakt. Aangezien deze werkzaamheden zo bijzonder waren, hoort het in deze opsomming thuis. Ten eerste hadden zij meegewerkt aan diverse verbeteringen van het sociëiteitsgebouw. De riolering onder de betonnen vloer was door de jaren heen verrot, op enkele plaatsen waren lekkages. Rudie en Mart waren uren lang onder vloer en hadden dit 'smerige' werk opgepakt. Ook hadden de heren een complete extra wand geplaatst tegen de buitenmuur van de kegelbaan. In de brandende zon zijn ze weken bezig geweest. Onze waardering is nog steeds erg groot.

De houten kegelbanen werden vervangen door kunststofbanen. Hierdoor werden de onderhoudskosten sterk terug gedrongen. Erg prettig was, dat de vochtigheid en temperatuur nu minder invloed hadden en de kegelaars nu op een eerlijke wijze hun krachten kunnen meten. Het totale project kostte in 2004 € 15.000.

De buitenkant werd in 2005 compleet geschilderd. Ook werden alle ramen vervangen door dubbel glas. Het glas werd voorzien met tekst van onze activiteiten. Het plafond in de kaartzaal werd vernieuwd, lambrisering aangebracht. Verder werd er een mooi naambord op de muur bevestigd. Een mooi fraai aanzicht, echt sociëteit waardig. Dit jaar werd € 7.000 uitgegeven.

In het voorjaar in 2008 werden de vier tennisbanen vervangen van een gravel top laag in een kunststof bovenlaag. Deze soort van 'vloerbedekking' is gelegd op een betonnen bak. Hierdoor werden de onderhoudskosten sterk verlaagd en is het spelen van de egale banen een genot. Deze combinatie (beton + kunststofbedekking) zorgt ervoor, dat bij (hevige) regenval geen plassenvorming meer mogelijk is. Deze geweldige investering bedroeg € 118.000. Gelukkig hadden we door goed financieel beleid TTC, schenkingen en creatieve oplossing van de penningmeesters het bedrag beschikbaar. Een verfraaiing voor het tennisspel.

De laatste klus is in augustus 2008 ter hand genomen. De vloer in de soos, kaartzaal en

entree is vervangen door een houten vloer. Deze gaat jarenlang mee en met een natte doek zijn de vlekken zo verwijderd. Wederom een verfraaiing.

Als je terugkijkt welke vernieuwingen en verfraaiingen de laatste jaren hebben plaatsgevonden, kan je stellen, dat de geschreven tekst door mijn voorganger niet onopgemerkt is geweest. Het bezit hebben we met veel inzet en veel geld in stand gehouden. We zijn nog niet klaar, want er is altijd wel weer iets te wensen. Gezien de historie, zal dit zeker wel weer lukken.. Waar vindt je nog in het centrum van een stad zo'n fraai tennispark, sociëteit en kegelhuis, zonder financiële hulp van overheid, bank of wat dan ook. Wij zijn de trotse eigenaar!

De heren C.P. van Asselt en W.J.Chr. Müller zijn in de afgelopen 25 jaar benoemd als lid van verdienste, waarbij de heer C.P. van Asselt de subtitel heeft ontvangen van ere-voorzitter.

Ook in de laatste 25 jaar is de omzet goed gestegen. Mijn voorganger schrijft in zijn epistel: de kegelaars maken gelukkig gebruik van de soos. Tegenwoordig kan je gewoon een lege soos niet voorstellen, a) doordat de kegelverenigingen iedere avond gebruik maken van de soos, b) tennissleden nu zomers en winters kunnen spelen, c) Thor, bridge, klaverjassen, naaigroepje regelmatig gebruiken maken van de kaartzaal, d) het gewoon erg gezellig is in de soos. In 2008 zijn we voor het eerst BTW plichtig en dat wordt je alleen maar als de omzet boven een bepaald niveau komt.

**BESTE TIVOLI LEDEN: OP NAAR HET VOLGENDE LUSTRUM.
WEES ZUINIG OP ONS BEZIT EN LAAT ONS DIT NOOIT AFNEMEN....**

Fred Hofstra, voorzitter

